

۱۳۹۳ / ۲۰۱۴ / ۱۴۳۶

اربعین ۱۴۳۶ / ۱۳۹۳/۲۰۱۴

مؤلف: احمد مسجد جامعی

چاپ: خانه فرهنگ هنر گویا

لیتوگرافی: کحالی

نوبت چاپ: اول / بهار ۱۳۹۴

شابک: ۶۵۰۰۰ - ۸۷۴۱ - ۹۶۴ - ۹۷۸

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

مدیر اجرایی: زهرا گلشن

مدیر هنری: آیدین قشلاقی

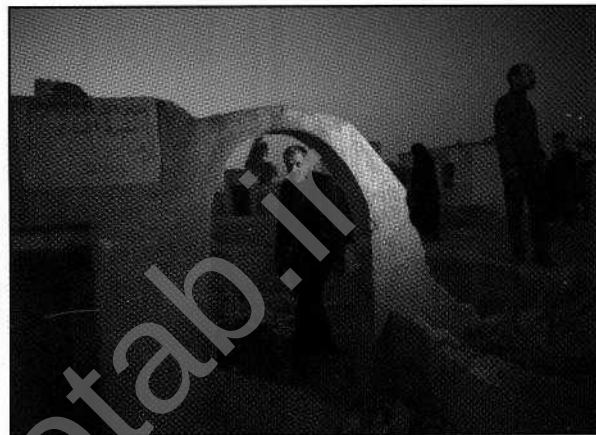

گروه انتشارات

باب ولایت و محبت	:	
An entrance to guardianship and affection	:	10
بوابة الولاية والمحبة	:	
صفای جان و مروہ دل	:	
Safa (Joy) of soul and Marwah of heart	:	32
«صفا» الروح و «مروة» القلب	:	
در حریم یار	:	
In the presence of beloved	:	94
في حریم الحبيب	:	
از پنجره ای کوچک	:	
Through a small window	:	154
إطلالة من نافذة صغيرة	:	

اربعین سال ۹۳ بیش از همیشه ذهن و زبان افکار عمومی را به دلایل رسانه ای و سیاسی به خود مشغول کرد؛ زیرا گروهی از تندروها با دست آویزهای مذهبی تهدید به گشتار زائران حسینی در خاک عراق کرده بودند تا از رفتن آن‌ها به زیارت آستان حضرت سیدالشهدا جلوگیری کنند، اما این لاف به جای کاستن از شمار زائران، افزایش بی‌سابقه ارادتمندان به ساحت حسین بن علی را در پی آورد. حال که این تب و تاب سیاسی در دل روزمرگی فرو خوابیده وقت به میدان آمدن هنر است تا نشان بدهد که برگزاری اربعین در کربلا سنتی دست کم هزار ساله است؛ بگذریم از این که نخستین زائر اربعین در همان سال واقعه صحابی بزرگوار پیامبر گرامی اسلام (ص) جابر بن عبدالله انصاری به همراه عطیه کوفی بود و این آمد و شد از زمان امام صادق (ع) آدابی ویژه پیدا کرد و عمومیت یافت. هنرمندان عکاس در این سال فرصتی یافته اند تا جلوه‌هایی از این سنت دیرپای تاریخی را نشان دهند. این رابطه آنچنان عاشقانه، خالصانه و عمیق است که برای نوشتن ذره‌ای از آن دریای بزرگ بایستی در آن جا باشی تا به قدر تشنگی از آن بجوشی. آداب و آیین‌ها چندان زیاد است که هر زائری از بسیاری از آن‌ها باز می‌ماند و می‌گذرد؛ برای دیدن این همه زیبایی نیاز به کمک هنرمندان داریم. عکاسان زیباشناس این مجموعه با تصاویرشان به ما چنین کمکی می‌کنند. عکس یک درنگ و مکث است. زیارت، دیدن و دیدار تماشاگران، هر چند تسلی قلب است اما غالباً گذراست ولی هنرمند صاحب نگاه، ما را در قاب و قالب عکس به درنگ و تأمل در دیدنی‌ها فرا می‌خواند.

این مجموعه در پنج بخش، چنین وظیفه بزرگی را برعهده می‌گیرد. نخست ورود به نجف است، که باب ولایت و محبت و زیارت و معرفت و سیر و سلوک است و همه چیز از آن جا آغاز می‌شود. موقف دوم مسجد کوفه است، که سابقه ای بس کهن دارد و در آن مقام آدم و سایر پیامبران بزرگ الهی و ائمه بزرگوار تا امام زمان (عج) فضایی یک سر معنوی فراهم ساخته‌است. این جایگاه منزل و دارالخلافت حضرت امیر و به تعبیر بهتر خانه ولایت او بوده است و بنا به روایات خلافت آخرین ولی الهی نیز در آن جا قرار خواهد یافت. مزارستان وادی السلام، آرامگاه فقیهان فروخته بیدار و زاهدان و عارفان رفته زنده‌است و هنوز هم مومنان از آن جا راه می‌جویند و در جای‌جای آن نجوا می‌کنند.

موقف دیگر رفتن از بارگاه حکمت علوی به مزار نورانی حسینی است و زائرانی که مسیر نجف تا کربلا را پا برهنه طی می‌کنند و در گام‌گام این مسیر نورانی و طولانی ارادت به سید الشهداء و ایشار حسینی را می‌نگرند و چنان هروله کنان راه می‌سپارند که گویی سعی صفای جان و مروه دل را به جای می‌آورند.

موقف بعدی آستانه کرب و بلاست؛ جایی که زائر خاک آلوده می‌طلبد، زائری که در زاد و توشه راهش تن خسته و جان شیفته را یک‌جا برای حریم حرم آماده حضور می‌سازد و اینک ما به موقف دیگری و در سعی دیگری در بین الحرمین هستیم. سعی دیگری با صفایی دیگر؛ با تاسی به غیرت عباس بن علی که هیچ غیری را در دل زائر به جای نمی‌گذارد و او آماده حضور در حریم یار می‌شود و اینک اینجا مزار و مرقد حسین، سیدالشهداست و یاران دلباخته از کودکی چند ماهه تا پیرمردی هشتاد و چند ساله و همه‌جا شور، شوق و حضور است. زائران بی‌قرار بر سر و سینه زنان یاد چهل روز پیش از این را مرور می‌کنند و با چشم گریان و سینه سوزان به گرمی داشت این چله می‌روند و آنگاه سبک بال و سبک دل با دیده اشک‌بار، باز می‌گردند.

تحفه ما جز راه رفته و قلبی سوخته، همین تصاویری است که ثبت کرده ایم و به ارمغان آورده‌ایم.